

ORIENTACIONS

Organ del FRONT UNIVERSITARI DE CATALUNYA

Portantveu dels GRUPS NACIONALS DE RESISTÈNCIA

Barcelona, Gener 1946

Any III - Nº. XIII.

1944, 1945, 1946.- ORIENTACIONS entra al tercer any de la seva publicació. Tercer any que, sempre a l'agosit, vetlla el foc sagrat de la Pàtria, encoratjant al combat, ajudant al caigut, denunciant desercions i traïcions, sempre a primer rang. Avui ORIENTACIONS arriba al nostre poble com una mostra del ferm i decidit propòsit dels GRUPS NACIONALS DE RESISTÈNCIA de continuar en la lluita fins a arribar a l'enderrocament del règim franquista i a l'estructuració d'una Catalunya nova, on el poble trobi benestar i llibertat. Visca Catalunya!

BON ANY NOU

Els GRUPS NACIONALS DE RESISTÈNCIA saludaren l'Any Nou col·locant la bandera catalana al cim del temple de la Sagrada Família de Barcelona. Des de l'edifici més alt de la ciutat la nostra bandera nacional, de grans proporcions, onejant majestuosa, encesa pel sol mediterrani, era un crit d'esperança que els GRUPS NACIONALS DE RESISTÈNCIA adreçaven al poble. Aquest ho entengué així, i els obrers i els dependents, els menestrals i els estudiants, els industrials i els comerciants, els homes de professions liberals, les mestresses que anaven de compres, tothom, esperant la bandera, se saludava somrient: "Bon Any Nou!". Sí, bon any nou, any de llibertat, any de la unió i concòrdia de tots els catalans. Bon Any Nou per a Catalunya!

NOTICIARI

Ajut Català dels GRUPS NACIONALS DE RESISTÈNCIA.- La nostra secció d'Ajut no descansa.

Ultra el treball normal, enguany, com els altres anys, s'emprengué la tasca de dur, el dia de Nadal, una mica d'alegria a les llars dels perseguits i empresonats per Franco. Gràcies a la generositat dels nostres militants i de moltes altres persones d'esperit patriòtic podem dir que molt es féu. I aquest Nadal 1945, el darrer que hem passat -i passarem- sota la dictadura de Franco, restarà en el nostre record com un Nadal de vertadera germanor catalana.

Constitució del Consell Nacional de la Democràcia Catalana.- S'ha constituït el

Consell Nacional de la Democràcia Catalana a l'Interior. Aquest pas que les organitzacions democràtiques catalanes han donat, i pel qual la nostra organització tant havia treballat, pot tenir bons resultats. Els saludem cordialment i esperem que serà de veritat l'instrument apte per a realitzar la feina que exigeix el moment actual.

La Senyera a la Sagrada Família.- En un altre indret d'aquest número d'ORIENTACIONS donem compte de la col·locació de la bandera barrada al cim del temple de la Sagrada Família de la ciutat de Barcelona. Un altre cop dels GRUPS NACIONALS DE RESISTENCIA que ha produït una onada d'entusiasme popular amb prou feines continguda per la policia franquista. La bandera hi fou col·locada el cap tard del dia d'Any Nou, i hi restà fins l'endemà vora el migdia. La policia i els bombers sacren de debò per a-treure-la. El poble, somrient, els contemplava i planyia els bombers per haver de fer coses tant contra la seva voluntat. Després de vèncer els obstacles posats, exrribaren fins a l'entrada de la torre i es veleren sorpresos per un cartelllet que aconé deia "Ei ha bombes". Efectivament, del sostre, a uns 110 metres d'alçada, penjava una magnífica bomba. Esverament general. Maldiccions als "rojo-separatistas". I ja tenim als bombers inmovilitzats. La policia els atia a actuar, cer-no es de bronca que cada vegada més gent s'adona de la bandera. Inten-ten fer explotar la bomba a tret. No reïxen. Per fi, acorden escalar la torre per la part forera. Després de dues hores de treball arriben al punt on està col·locada la bomba. S'acosten prudents, examinen bé... i poden contemplar una magnífica "bomba" de llautó pintada, buida per dins. Noves maldiccions. Crits mutus. Mentrestant, els GRUPS NACIONALS DE RESISTENCIA havien aconseguit el que es proposaren: que la bandera barrada fos contemplada pel major nombre possible de catalans.

EL VOSTRE DRET

La premsa franquista ha rebut la consigna de fer gran re-bombori per la publicació del darrer llibre de Carlton Hayes, ex-ambaxador dels Estats Units a Madrid. Però per ara encara esperem que ens parli del llibre anterior "This inevitable conflict" en el qual es poden llegir afirmacions tan sagaces com la següent: "Si els bascos i els catalans volen una govern autònom local, hi tenen tan dret com els bascos, els bascos o els anglesos".

EL MESTRE PUJOL, HA MORT

A les portes del Nadal de 1945 ha mort a Barcelona un dels seus fills més estimats: En Francesc Pujol i Pons, Director de l'Orfeó Català.

No podia mancar en les pàgines d'ORIENTACIONS l'homenatge pòstum i sincer a l'home que sabé tan bé servir l'herència del mestre Millet. Ell no havia tingut altre aspiració en la seva vida que el millor servei de la Pàtria Catalana. Aquesta posició digna i servida amb fide-litat l'ha dut a la tomba abans d'hora, com a tants altres catalans. Que aquell a qui pertocà fer-se càrrec de la direcció de l'Orfeó Català no oblidí l'exemple dels seus predecessors!

Els dos directors de l'Orfeó Català han mort. Però Catalunya viu i viurà. La llavor per ells sembrada no serà perduda. El terreny és acobat. La cançó catalana tornarà a florir en els llavis catalans i serà escoltada arreu del món. Aviat ja no caldrà cercar la solitud de les muntanyes per a cantar-la a ple pulmó.

El poble català sabrà fer justícia i exigir responsabilitats per la mort dels nostres accelerada pels sofriments que els roren imposats. Pobre Mestre Pujol, que no podrà veure el ressorgiment de Catalunya, ell que tant que l'estimava!

JORDI ESTUDIANT

QUE CADA LECTOR SUBSINGINI PER PROPRIAR NOUS LECTORS D'ORIENTACIONS. AL TANTOR A LA REDACCIÓ, A LA UNIVERSITAT, A L'HOSPITAL

